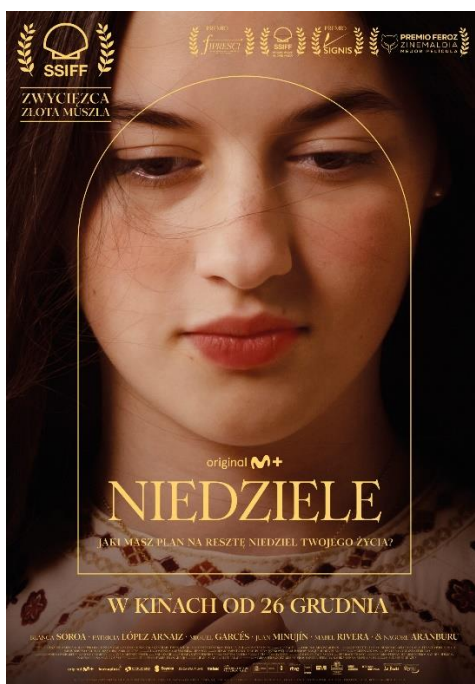

MATERIAŁY EDUKACYJNE DO FILMU „NIEDZIELE”

Chodź i zobacz

Scenariusz zajęć dla uczniów szkół ponadpodstawowych

Cel ogólny: przybliżenie uczniom roli i znaczenia powołania w życiu człowieka.

Cele szczegółowe

Wiedza:

- wie, jakie znaczenie w życiu człowieka ma powołanie;
- zna trzy rodzaje powołania według Kościoła Katolickiego;
- rozumie, że to od niego zależy rozpoznanie właściwego dla niego powołania.

Umiejętności:

- potrafi wskazać przeszkody w realizacji powołania oraz zachowania osób bliskich, które wspierają ten proces.

Postawy:

- potrafi współpracować z innymi;
- przeżyje refleksję nad tym, co może mu pomóc w realizacji własnego powołania.

Metody i techniki: wizualizacja, rozmowa kierowana, praca w grupach, miniwykład, refleksja, praca z filmem, akrostych, rundka.

Pomoce dydaktyczne:

- prezentacja multimedialna;
- rzutnik multimedialny;

- film Jak odkryć swoje powołanie? ks. Piotr Pawlukiewicz, Plan T <https://www.youtube.com/watch?v=oOXBo2jMs1M>;
- mazaki, długopisy;
- załączniki.

Czas: 45 minut.

Przebieg zajęć:

1. Czynności organizacyjne przed rozpoczęciem zajęć

W klasie należy tak ustawić ławki, by były przygotowane do pracy w trzech grupach. Przed zajęciami nauczyciel przygotowuje „puzzle” dla każdej grupy. W tym celu drukuje trzy kopie załącznika 1 w formacie A4 (może do tego użyć trzech kopii innego obrazka przedstawiającego drogę w górach lub np. rozstaje). Z każdej kopii przez pocięcie na kawałki robi puzzle. Klasa będzie pracować w trzech grupach, każda z nich powinna mieć obrazek pocięty w inny sposób. Ważne, by puzzle każdej kopii (oprócz jednego wybranego puzzla z każdej kopii) były ponumerowane numerem grupy, czyli puzzle dla pierwszej grupy powinny mieć „1” na niezadrukowanej stronie, puzzle dla drugiej grupy – „2”, dla trzeciej – „3”. Nauczyciel tnie puzzle na tyle kawałków, by każdy uczeń mógł wylosować jeden puzzel i aby nauczycielowi pozostał jeden (ten bez numeru). Ważne jest, by te „nauczycielskie puzzle” były różnych kształtów.

2. Wprowadzenie – wizualizacja i rozmowa kierowana

(czas 7 minut)

Uczniowie wchodząc do klasy, losują po „puzzlu” i siadają w miejscu przygotowanym dla swojej grupy.

Nauczyciel mówi, że ma jeszcze brakujące puzzle dla każdej grupy i je rozdaje, ale w taki sposób, by żadna z grup nie otrzymała swojego puzzla. Ważne jest, by jedna z grup otrzymała za małego puzzla, inna – za dużego, a trzecia takiego, który z jednej strony jest za mały, a z drugiej za duży. Na dany znak uczniowie rozpoczynają układać. Nauczyciel zachęca uczniów do pracy, pytając, która grupa najszybciej poradzi sobie z tym zadaniem.

Następnie nauczyciel pyta, czy uczniom udało się wykonać zadanie. Po uzyskaniu przeczącej odpowiedzi zadaje pytanie, dlaczego nie? Co grupa może zrobić, by obrazek był skończony (nauczyciel może prowokować uczniów, pokazując np. nożyczki)? Uczniowie mogą odpowiadać, że można przyciąć wystające części, nie da się natomiast naciągnąć puzzla, ponieważ się go podrze itp.). Nauczyciel prosi, by każda grupa podniosła niepasujący u nich puzzel i pyta, czy teraz mają jakiś inny pomysł? Każda grupa bierze swój puzzel i kończy układankę.

Nauczyciel mówi, że obrazek symbolizuje drogę życiową człowieka, a puzzel bez numeru samego człowieka. Tylko realizacja powołania pomaga w pełni realizować siebie i tworzyć spójny obraz swojego życia. Zły wybór sprawia, że jedni nie są w stanie sprostać temu, co

wybrali, inni czują jakiś brak, mimo prób dostosowania nie są szczęśliwi, czują presję otoczenia itp.).

Przypomina uczniom, że ostatnio wspólnie oglądali film „Niedziele”, a teraz będą razem rozmawiać o roli powołania w życiu każdego człowieka.

Nauczyciel pyta uczniów (którzy odpowiadają na podstawie swojej wiedzy i treści obejrzanego filmu):

- Jak rozumieją powołanie?
- Jakie są możliwe rodzaje powołania zgodne z nauczaniem Kościoła Katolickiego?
- Czy są również inne rodzaje powołania niezwiązane z wiarą?
- Dlaczego realizacja swojego powołania jest ważna?
- Jak czuje się człowiek, który nie podąża za swoim powołaniem?
- Czy konsekwencje nierealizowania swojego powołania dotyczą tylko tego, kto go nie realizuje?

W podsumowaniu nauczyciel prezentuje slajdy 2-4 i podkreśla, że realizacja powołania do miłości i świętości może odbywać się na trzy różne sposoby. Dzięki odkryciu właściwego dla siebie powołania i podążania za nim realizujemy siebie, nadajemy swojemu życiu sens, żyjemy pełnią życia, dajemy to, co mamy najlepsze, innym. Niewłaściwy wybór lub nierealizowanie powołania może skutkować tym, że nasze otoczenie również będzie odczuwać brak czegoś ważnego (np. nierealizowanie się jako rodzic wobec dzieci).

3. Jak rozpoznać powołanie? – rozmowa kierowana, praca z filmem (czas 12 minut)

Nauczyciel pyta, w jaki sposób główna bohaterka filmu Ainara rozpoznała swoje powołanie?

- Modliła się i przyjmowała sakramenty – w ten sposób podtrzymywała relację z Bogiem,
- Odkrywała to, czego pragnie – badała, które z jej pragnień dają jej wewnętrzny pokój, pokorę i radość; nie należy ich mylić z chwilowym zachwytem czy emocją – autentyczne pragnienie Boże trwa, nawet jeśli związane jest z dużym wysiłkiem.

Warto zadać sobie pytania:

- Co we mnie naprawdę „ożywa”, gdy myślę o danej drodze?
- Co daje mi pokój serca, a co niepokój i zamęt?
- Gdzie czuję, że mogę najbardziej kochać Boga i ludzi?

– Dała sobie czas – powołanie nie objawia się zazwyczaj w jednym momencie jak błysk światła. To proces dojrzewania, w którym ucisza się lęk i stopniowo pojawia się pewność: „to jest moja droga”.

– Skorzystała z kierownictwa duchowego – rozmowy z kapłanem, siostrą zakonną czy osobą świecką doświadczoną w wierze pomagają zobaczyć sprawy serca w świetle obiektywnej

prawdy i uniknąć złudzeń. Taka osoba nie podejmie decyzji za ciebie, ale pomoże odróżnić głos Boga od innych głosów – lęku, ambicji czy nacisku otoczenia.

– Podejmowała działania, dzięki którym mogła sprawdzić, czy to jest dla niej właściwa droga. Zaangażowanie w parafii, wspólnocie, wolontariacie czy w pomocy innym (np. znajomym małżeństwom w opiece nad dziećmi) często staje się miejscem, gdzie zaczyna się klarować odpowiedź: „Tu czuję się najbardziej sobą; tu czuję, że daję życie innym”.

Nauczyciel wyświetla slajd 5. Zwraca uwagę, że te podejmowane działania to nie „doświadczenie wszystkiego, świata”, o którym mówiła Maite – ciocia bohaterki filmu. Podejmowanie zachowań ryzykownych (np. alkohol, seks) nie tylko nie ułatwi odnalezienia właściwej drogi życiowej, ale może sprawić, że skrzywdzi się siebie, wiele innych osób i być może nie podąży się najlepszą dla siebie drogą. Bycie z innym człowiekiem „na próbę” uderza w jego godność, sprowadzając jego wartość do wartości towaru, jaki można po sprawdzeniu zwrócić. Takie działania sprzeczne są z postawą miłości. Dotyczy to wszystkich osób niezależnie od tego, jaką wiarę wyznają.

Ludzie powołani są również do innych rzeczy, np. wykonywania konkretnego zawodu.

Nauczyciel pyta uczniów: Które z wymienionych wyżej sposobów można zastosować do wyboru zawodu traktowanego jako powołanie?

Jako podsumowanie tej części lekcji nauczyciel prezentuje krótki fragment wykładu na temat powołania księdza Piotra Pawlukiewicza: Jak odkryć swoje powołanie? ks. Piotr Pawlukiewicz, Plan T <https://www.youtube.com/watch?v=oOXBo2jMs1M> (slajd 6).

4. Rozpoznajmy to, co przeszkadza w realizacji powołania – praca w grupach, rozmowa kierowana

(czas 12 minut)

Nauczyciel rozdaje każdej grupie kopię załącznika nr 2. Prosi, by na podstawie treści filmu „Niedziele” i własnych przemyśleń w każdej grupie zidentyfikowano „przeszkadzacze” w odkryciu własnego powołania i podążania za nim. Uczniowie mają trzy minuty na pracę w grupach, każda grupa ma dwie minuty na prezentację wyników swojej pracy.

Grupa 1 pracuje nad powołaniem do życia małżeńskiego i rodzinnego,

grupa 2 pracuje nad powołaniem do życia zakonnego i kapłańskiego,

grupa 3 pracuje nad powołaniem do życia samotnego.

W ramach podsumowania nauczyciel z uczniami starają się znaleźć wspólne dla poszczególnych rodzajów powołania „przeszkadzacze” (np. egoizm, wyśmiewanie wyboru przez przyjaciół) oraz charakterystyczne dla danego powołania (np. lęk rodziców przed życiem klauzurowym dziecka).

Następnie nauczyciel podczas rozmowy kierowanej prosi, by uczniowie na podstawie obejrzanego filmu i własnych przemyśleń wskazali, jak można radzić sobie z poszczególnymi „przeszkadzaczami” (np. spokojna rozmowa z najbliższymi, pokazanie im swojego punktu

widzenia, ukazanie rodzinie poprzez systematyczne konsekwentne działanie, że jest to wybór, a nie chwilowa zachcianka).

5. Jak wspomóc realizację własnego powołania – akrostych (czas 10 minut)

Nauczyciel rozdaje każdej grupie kopię załącznika nr 3. Prosi, by na podstawie treści filmu „Niedziele” i własnych przemyśleń w każdej grupie wpisano, co pomaga człowiekowi w podążaniu za własnym powołaniem, w jego realizacji. Uczniowie wpisują hasła w taki sposób, by podane na załączniku litery znalazły się w ich treści,, zgodnie z poniższym przykładem.

Grupa 1 pracuje nad powołaniem do życia małżeńskiego i rodzinnego,

grupa 2 pracuje nad powołaniem do życia zakonnego i kapłańskiego,

grupa 3 pracuje nad powołaniem do życia samotnego.

Uczniowie mają trzy minuty na pracę w grupach, każda grupa ma dwie minuty na prezentację wyników swojej pracy.

W podsumowaniu nauczyciel zwraca uwagę na to, że w ten sposób uczniowie wskazali to, co może im samym pomóc w realizacji powołania, własnej drogi życiowej.

Przykładowe uzupełnienie części akrostycha.

Wytrwałość w postanowieniach

Rozmowy z au**T**orytetem

Refleksja nad własn**Y**m postępowaniem

Wierność wybranym zasado**M**

Pomoc innym ludziom

Opieka nad potrzebującymi

Wolontariat

m**O**dlitwa

mi**Ł**ość do innych ludzi

odkrywanie n**A** głębszych pragnień

wsparcie **N**ajbliższych

cierpl**I**wość

Podnoszenie się z **U**padków

(itd.)

6. Zakończenie – rundka

(czas 4 minuty)

Chętni uczniowie dzielą się tym, co dla nich było najważniejsze podczas realizacji zajęć. Nauczyciel żegna się z uczniami i życzy im, by potrafili odkryć i żyć zgodnie z własnym powołaniem. Prezentuje cytat (slajd 7):

Człowiek nie może odnaleźć siebie w pełni inaczej, jak tylko przez bezinteresowny dar z siebie samego.

(Jan Paweł II)

Nauczyciel rozdaje uczniom kody QR (z załącznika 4) kierujące do wykładu ks. P. Pawlukiewicza na temat powołania (Quo vadis?.., czyli o życiowym powołaniu z ks. Piotrem Pawlukiewiczem) i zachęca do uzupełnienia w ten sposób treści zajęć.

Opracowała:

Renata Krupa

Renata Krupa – pedagog, nauczyciel wychowania do życia w rodzinie, dyrektor niepublicznej placówki doskonalenia nauczycieli Centrum Edukacji Nauczycieli POTEST, metodyk wychowania prorodzinnego, autorka wielu artykułów i materiałów dydaktycznych dotyczących edukacji i wychowania oraz współautorka dwóch ogólnopolskich programów psychoedukacyjnych dla młodzieży szkół ponadpodstawowych

Powołanie do

	PRZESZKADZACZE ☹️
Z mojej strony	
Ze strony mojej rodziny	
Ze strony moich przyjaciół i dalszego otoczenia	
Ze strony mediów	

Załącznik 3

Powołanie do

W

T

Y

M

P

O

W

O

Ł

A

N

I

U

P

O

M

A

G

A

Załącznik 4

